श्रयोगवः ए० अय दव कित्ना गौर्वाणी यस नि० अच्। अयोगं दुष्योगं वाति वा—क वा। "श्रद्रादयोगवः चत्ता चाण्डावस्वाधमोन्यणाम्। वैश्यराजन्यविप्रास्त जायने वसी-सङ्कराः दित मनूक्षों श्रद्रात् वैश्यायां जाते प्रतिकोमजे सङ्कीर्णवर्णे। "प्रसाधनोपचार चमदासं दासजीवनम् सैरिन्यं वाग्रराष्ट्रितं स्तते दस्तुरयोगवे, मनः! अयो-गवस्यायम् अण्। आयोगवः तज्जातिसम्बन्धिनि ति० स्तियां डीण्। "भवन्त्यायोगवी खेते जाति हीनाः प्रयक्तयः" मनः।

श्रयोगवाह ए॰ अवरसमान्तायस्त्रेषु "अद्रल्य" द्रत्यादिषु चढ्देशस नास्ति योगः पाठादिक्यः संबन्धो येषां ते वधापि वाह्यन्ति षत्वस्वतिद्वार्थादिकं निष्पादयन्ति वाहेः अच् कर्मधा॰। "अतुस्तारो निसर्गस्व+कूँपौ चैव पराश्रितौ। अयोगवाहाविद्योयां द्रित शिचाह-द्रपदिष्टेषु अतुस्तारिवसर्गादिषु

श्रयोगुल (ड) ४० गुनः गोनानारः त्रयसा निर्मितोगुनः। (गोनीति(ख्याते नौहगुटिकायाम्। ना नस्य डः।

श्रयोगू ए० अयोबोह्निकार गक्कति कर्तृत्वेन गम-बा० डू। अयोगन्ति अयब्बारे "पाभने क्वीवमाक्रियाया अयोग्निति"। एक्षमेधे यजु० ३०५ 'अयोग्नयो-गन्तारम्। वेद दो०।

श्रयोग्य ति॰ न॰त॰। १योग्यभिन्ने सन्हें २ स्रतिते च। श्रयोऽय न॰ स्रयोऽये सक्षे यस् । सम्वे तस्य सक्षे वौहा-वस्थित्या तथात्वम्।

श्रयोधन ए० अयांति इन्यनोऽनेन इन-अप् घादेगस नि०। (हाह्य इति) स्थाते खोइसदरे। 'स्वयोधनेनाय दवाभितप्तम्" ॥ रष्टुः।

श्रयोजाल न व्ययोविकारः जातम् । १ ती हमये जाते अय इत दुर्भेदां जातं मायाऽस्य । १ दुर्भेदाकपटे असुरादौ ति व "अयोजाता असुरा मायिनोऽयसर्यः" अय ०१,१८,६६। श्रयोदंष्ट्रा ति व्ययोमयी दंष्ट्रा चक्रापधारा अस्य । खौह-मयधारे रथादौ । "पस्यन् हिरण्यचक्रानयोदंष्ट्रान् विधा-वतो वराहृन्" ऋ ०१,८८,६, "दंष्ट्रा चक्रधारा" भा ०। श्रयोद्द् ति व्ययद्व कित्नो दन्नोयस्य संज्ञायां दत्ना-देशः । बीह्नव्कित्नदन्तयुक्तो राज्यचादौ स्तियां ङीप् । श्रयोध्य ति व्योद्धमणक्यः युध-ण्यत् न ० त ०। योद्धमणक्यो "अष्टाचक् । नवहारा देवानां पूरयोध्या" अय ० १०, २,३१, इज्जान्नवंश्यन्द्रणाणां राजधान्यां इसी सा च सरयू तीरसिद्धिष्टा सेवनादी मोचदा च । "अयोध्या मधुरा माया काशी काञ्ची अवन्तिका। पुरी द्वारवती चैव सप्तैता मोचदायिकाः" पुरा० "बलसपहितशोभां तूर्सभायादयोध्याम्" भट्टिः।

श्रयोध्याकाण्ड न० अयोध्यायास्तत्वस्य नस्य नस्य नाय्डम्। रामायणान्तरे अयोध्यावर्णनाक्षके ग्रन्थे। श्रयोनि स्ति न०त०। श्रयोनि मिचस्याने। "अमानवीषु प्रके उदक्यायामयोनिषु। रेतः सिक्ता जन्ने चैन क्षच्य सान्तपनं चरेत्" मन्तः। नास्ति योनिर्त्पत्तस्थानं यस्य। रञ्जन्ये नित्ये। "जगद्योनिरयोनिस्तम्" कु०। श्रयोनिक ति० न जाम्ताता योनिरस्य कप्। ज्यनाम्तात योनिकेषु पष्ट्रस्पय प्रपातादौ "नायोनिकेषु" कात्या० ८,५,२३, अयोनिकेषु यत्न 'एष ते योनिः" इत्यस्याम्तानः न भवति तत्र 'प्रव ते योनिः" इत्यनेनासादनं भवति 'स्व कित वात्स्योऽविभेषात्' कात्या० ८,५,२७ 'सर्वेष्वाम्तात योनिकेषु अनाम्तातयोनिकेषु च प्रकेषु परिमार्जनानन्तरम् एष ते योनिरिति मन्त्रेणासादनं भवतेव' कर्क०।

श्रयोनिज न० योनेर्न जायते जन-ड। योनितोऽनुसच्चे-. शुकुशोणितसिवाता तुत्पन्ने जरायुजिभन्ने क्रिनदंशादी तथाहि "गरीरं दिनिधं योनिजमयोनिजञ्जः" वै॰ स्त०। तत्र पार्धिवादिशरोरेषु मध्ये पार्धिवं शरीरं द्विविधं योनिजमयोनिजञ्जे ति त्रायतेजसवायवीयगरी **राणां** वरणादिखवायुकोकेषु प्रसिद्धानामयोनिजलमेव ग्रुकुशो णितसिव्वातानपेचलात्। अयोनिजञ्च देवानास्त्रधी-षाञ्च त्रूयते हि "ब्रह्मणो मानसामन्वादय" इति । कारण-मनरेण कथं कार्व्यामित चेत् योनेः परीरलावच्छे-देनाकारणलात् जश्रजक्षमिभयकादियरोरे व्यभिचारात् संस्थानविशेषवत्त्वसः चासिद्धेः देविधि गरीरामे चयाऽसदादि-श्ररीराणामन्यादयत्वात्, योनिजमपि द्विविधं जरायुजम-ब्द्रजञ्ज, जरायुजं मातुषपश्चमृगायां, गर्भाषयस्य जरायु-लात्, पचिषरीस्ट्रपाणामग्डजं परितः सर्पेशशीसलात् सप्तिदिनत्त्राद्योऽपि सरीस्त्रपा एव यद्यपि वन्ताद्योऽपि श्ररीरभेदा एव भोगाधिष्ठानत्वात् न खलु भोगाधिष्ठानत्व-मन्तरेण जीवन-मर्ण-खन्न-जागरणभेषज-प्रयोग-वीजस-जातीयातुबन्यातुकूलोपगम-प्रतिकूलापगमाद्यः सम्भवन्ति दिङ्गितमन्तरी इणे व भोगीयपादके स्मुटे एव, आगमी-अयस्ति। "नर्म्भदातीरसम्भूताः सरबार्च्जुनपादपाः। नम्दातीयसंसर्भात् ते यान्ति परमां गविस्"।